

PAUL HENRICKS

MUȘUROIUL
DE FURNICI

enigma

PAUL HENRICKS

Muşuroiul de furnici

PAUL HENRICKS

Muşuroiul de furnici

În româneşte de DUMITRU MARIAN

Bucureşti, 1975

● Editura UNIVERS ●

PERSONAJELE PRINCIPALE

Sergentul major VRIES	a ajuns să fie îngropat sub câțiva metri cubi de pământ
ERICH MERTENS	își face niște însemnări și manuscrisul începe pe mîini strălune
IRENE VRIES	ajunge într-o situație grea
DETLEF MERTENS	este bănuț și mai tîrziu pășește pe un teren nesigur
HELMIA MERTENS	știusese mai de mult o taină
Doamna PETERSEN	își pierde cumpătul cînd există primejdia să se răcească cîna
Căpitanul KRAMBACH	nu își iese alț de ușor din fire
JENS-GEORG JENSEN	cîștigă nemeritat reputația că ar fi un bun soldat
AXEL VRIES	se trezește la strîmtoare

Această carte este un roman. Personajele și acțiunea lui sînt imaginare, iar orice asemănare cu personaje și întîmplări reale se datorește numai unei simple coincidențe.

O furnică roșie aleargă prin iarbă. Cu cele șase picioare mătura nisipul, zvirlind înapoi grăunții minusculi. Acum se lovește de o surată de-a ei și îi transmite o informație. Antenele întinse, desfăcute, se mișcă în sus și în jos, vibrează scurt, tremură : semnalizează prada.

Cealaltă e electrizată, transmite semnalul mai departe. Mișună, se tirăsc, impresoară prada : e o fărimă de carne, o bucătică de piele cu părul scurt, care miroase ispititor pentru furnici. Își pun în mișcare fălcile, presează între ele materia ațoasă, rup bucățele și se grăbesc pe drumul spre mușuroi. Își ajung din urmă schimbul, se incolonează, dau peste un obstacol : de-a curmezișul drumului obișnuit, curge un pîriu. Strecurîndu-se prin nisip, se adună roșumurdar într-o albie lată.

Înnebunite de miros, furnicile aleargă febril de-a lungul malurilor pîriului și dau peste un munte întreg de carne, o pradă care ar putea să hrănească generații de furnici, o bucată uriașă care depășește cu mult posibilitățile de păstrare și necesitățile unui furnicar. Cetele s-au și cățarat pe vârful muntelui, își croiesc drum prin barba deasă spre bărbie și își înfig fălcile în pielea flască, vrînd s-o încerce. Se adună pe buze, iar unele se tirăsc în gură și nas, obișnuite să se simtă la largul lor în galerii întunecoase. Se agață ciorchine de pleoape, cu cele șase picioare țepene, trec peste albul lunecos al ochilor, străbat fruntea, se căznesc să iasă prin mărăcinișul părului, pînă la locul al cărui miros le atrage irezistibil : craterul, zdrențuit și sîngerînd, mare cît pumnul, rana de la ceafă.

Deodată, o mîină trece peste față, alungă furnicile, le turtește ușor pînă se răstoarnă încovrigate în iarbă. O gheată neîndurătoare le calcă în picioare, le înfundă, le răsucesce în pămîntul afinat, le îngroapă, le strivește...

Scîrbă și oroare. Mai ales scîrbă. Furnicile trebuie îndepărtate. Asta e prima urgență. Mîna șterge mereu fața. O furnică se tirăște din gura deschisă. Degetul mare și arătătorul strivesc furnica și se trag cu dezgust înapoi...

Detlef Mertens privea în jos la tatăl lui.

Mortul zăcea întins pe spate, brațele îi căzuseră în lături, genunchii îi erau ușor îndoiți. În jurul lui iarba era înaltă, curată. Ca și cum și-ar fi ales locul — Erich Mertens se îngrijise mult de aspectul lui exterior. Purta un costum de stofă cenușie, cu desen mărunț. Sub vestă se boltea burta, care de fapt ieșea în evidență de-abia acum, fiindcă trupul zăcea întins flasc și lipsit de viață. Cămașa și cravata mai erau încă aranjate. Chiar și acum. Un crac al pantalonilor se ridicase în sus, deasupra ciorapului se zărea puțin din piciorul păros... Detlef șovăi o clipă, apoi se aplecă și trase pantalonul în jos.

Furnicile! N-avea nici un rost să le înlăture; năvăleau mereu altele. Detlef stătea pironit locului. Se aplecă din nou deasupra cadavrului și alungă cîteva furnici de pe față. Cu o mișcare de mîna sfioasă, atînge ochii mortului să-i închidă pleoapele. Reuși numai pe jumătate. Acum tatăl său parcă îi făcea cu ochiul. Parcă ar fi vrut să spună: ia te uită la furnicile astea, m-am interesat totdeauna de viața lor; acum se interesează ele de moartea mea... Pe fața lui Detlef flutură un suris. Mușuroiul de furnici jucase un rol important în copilăria lui. Se afla la marginea pădurii, la numai cîteva pași depărtare. Erich Mertens își petrecuse aici ceasuri întregi ca să observe insectele. Detlef îl însoțise deseori.

Examină capul tatălui său cu rana provocată de glonț. Acesta intrase deasupra urechii drepte și ieșise prin ceafă. Orificiul de intrare era mic și arăta încă destul de bine. Dar la ieșirea glonțului...

Detlef privi spre ceafă doar în treacăt.

Se gîndi: „Deci, așa arată țeasta cînd e străbătută de un glonț. Cartușe oarbe, țintă, poligon de tragere, fantoșă de mucava — totul nu e nimic, joacă de soldați.

Realitatea arată ca aici. O gaură sfredelită în cap, o viață stinsă, un cadavru deasupra căruia mișună furnicile... Instructorii mei, hingherii ăștia, cu palavrele lor pe cîmpul de instrucție și la exercițiile de tragere ! Privești asta le-ar prinde bine lor, ca să-și dea seama ce ne învață. Porcii... !” Detlef fusese încorporat de șase săptămîni. Soldat pentru optsprezece luni. Dar deocamdată nu era vorba de asta. Ce trebuie să simtă un fiu, lângă cadavrul tatălui său ?

De fapt, nu simțea absolut nimic. Cel mult un gol... „Mă aflu lângă cadavrul tatei — cumplit !” Se mai aplecă încă o dată, alungă trei furnici de pe fruntea mortului și se îndepărtă în grabă.

Drumul șerpuia la început pe la marginea pădurii, apoi de-a curmezișul unei pajiști. Terenul cobora înspre lac. Acoperișul de ardezie cenușie al casei de țară se ridica între doi castani înalți. O casă arătoasă, cu terasă și peluză largă de iarbă, pînă la malul lacului. Erich Mertens fusese antreprenor de construcții, avusese peste trei sute de salariați. Dar acum acest lucru nu mai avea însemnătate pentru el... Detlef rînji : „Pentru el, desigur că nu, dar pentru mine, da. În sfîrșit, am scăpat de griji bănești. Alfa Romeo a mea e scadentă ! Asta o să le impună ălor la cazarmă. Nu sînt un rahat de recrut. Fir-ar să fie... Se întunecă la față. Axel Vries ! Scumpul, viitorul meu cumnat ; dacă Helma nu se răzgîndește. Axel ! Mutra asta cu insemnul gradului. Domnul locotenent... Dacă ar fi numai o mutră ! Arată bine, mult prea bine porcul de cîine ! Asta i-a sărit mereu în ochi bătrînului, mai ales cînd Axel mai era încă băiat. Doar că apoi a devenit ofițer de carieră, ceea ce l-a jignit pe bătrîn. Și a avut dreptate. În ceea ce privește milităria, sînt cu totul de părerea lui. În orice caz, de aci înainte nu mai are nici o părere.”

Detlef împinse cu piciorul poarta grădinii și înconjură casa, îndreptîndu-se spre terasă. Pe jilțurile albe era întinsă îmbrăcăminte : halatul de baie al Helmei, și alături, niște pantaloni, o cămașă și un pulover, curate și

întinse cu grijă pe spătarul jilțurilor. Puloverul lui Axel, în nuanțe de culoarea nisipului cu o dungă albastră. Detlef privi înspre lac. Suprafața lui plumburiu-cenușie se întindea pe o distanță de vreo doi kilometri, până la malul celălalt. Nu se vedea nimeni. Dar deodată se auziră voci. Detlef coborî spre țărm.

Da, ei înotau acolo, destul de departe. Să-i fi strigat ? Îi repugna să strige. Îi sensibilizaseră strigătele la cazarmă. Porni încet spre casă. Trebuia să anunțe poliția.

Privi șovăitor la fotoliul de birou, din piele neagră, al tatălui său. Detlef se tolănise deseori în el și își întinsese picioarele peste brațele fotoliului. Dar acum se opri în fața biroului. Își trase telefonul la îndemină și formă numărul. 1—1—0. Nu formase niciodată numărul acesta.

— A fost ucis cineva, spuse el adoptînd un ton impersonal, dar spre necazul lui remarcă totuși că vocea îi suna voalat. Da, tatăl meu, Erich Mertens. Împușcat... Nu, nu mai dă semne de viață. Împușcat în cap... foarte aproape de casa noastră... Nu, nu m-am atins de nimic, poziția a rămas neschimbată...

Comunică adresa și puse, ușurat, receptorul în furcă. Acum predase, ca să zicem așa, răspunderea. De aci înainte totul își va urma cursul. Se simțea liniștit, cu cugetul curat, ca un militar, care a transmis mai departe un ordin incomod. Îl necăjea că se gîndise la această comparație.

Se tolăni în fotoliul de la birou. Rămase un timp nemîșcat. Apoi îi zări pe geam pe Helma și pe Axel, care fugeau pe mal. Se hotărî să se ducă spre ei, dar chiar atunci săriră încă o dată de pe punte în apă. Astfel îi mai rămase un răgaz. Se ridică greoi și părăsi biroul. În vestibul, se întilni cu doamna Petersen, care de peste zece ani era menajera casei.

— N-ai venit împreună cu tatăl tău, Detlef. Doar te-ai dus să-l chemi acasă. Nu l-ai găsit la mușuroiul lui de furnici ?

— Ba da, mai e încă acolo. Are nevoie de o pătură, de o pătură de lînă.

Doamna Petersen strimbă din nas. Pregătise cina și pretindea să se mănince la ora fixată.

În timp ce se dusesese să ia pătura, Detlef își imaginează reacția ei când va afla de ce avea nevoie tatăl lui de pătura de lână... „Dacă o trimit numai cu pătura acolo, fără să-i spun nimic?” Detlef rinji.

Când s-a înapoie cu pătura, o întrebă :

— Ați fost în birou, de când a plecat tata ?

— Nu, răspunse doamna Petersen clătînind din cap. Să-i duc pătura acolo ? Dar trebuie să vină îndată la masă... Nu înțeleg asta !

Avea patruzeci de ani, era nemăritată și plină de instincte materne refulate.

— Axel a spus de ce a venit astăzi aici ? Detlef o privi curios. În orice caz, după atîția ani, asta e o mică senzație !

— Helma zice că tatăl vostru l-a pofțit. Și atunci trebuie să vină măcar la masă. Nu poate să rămână întins ceasuri întregi lângă mușuroiul lui de furnici.

— Nu numai că poate — dar trebuie

— Cum așa, trebuie ?

— Fiindcă a murit.

— Fiindcă a... ?

Doamna Petersen își puse mîna pe locul unde presupunea că e inima, deschise gura și se holbă la Detlef.

— Puteți să așteptați și cu pătura, pînă vine poliția.

— Poliția ? A fost... Nu a... vreau să spun, nu a murit de moarte bună ?

Detlef clătînă din cap.

— Tata a fost împușcat. Trebuie să-și dregă glasul. Adăugă : Ucis, și deodată avu senzația că a vorbit mult prea tare.

Își dădu seama că siguranța lui era numai un simulacru.

Dinspre terasă răsună risul Helmei. Apoi vocea lui Axel. Helma țipa strident, se auzea zgomot de scaune care erau împinse, apoi iar risul Helmei.

— Lăsați pătura, pînă vine poliția, spuse Detlef. Mă gîndeam la ea numai din cauza furnicilor. Mișună pe

deasupra lui. Și dacă trece cineva pe lângă el — dar cine să umble pe acolo ?

„În cel mai rău caz, se gîndi Detlef, găsește un mort în jurul vîrstei de cincizeci de ani, bine situat...” Mereu îi veneau în minte gînduri nepotrivite. Treptat, asta începu să-l necăjească.

Helma se înfășurase în halatul ei de baie și se ghemuia tremurînd într-un jilț de pe terasă. Axel, cu costumul de baie pe el, stătea alături și se ștergea cu prosopul. Detlef se rezemase de ușă și chibzuia cum să înceapă.

— A fost o surpriză să-l întîlnesc pe Axel aici ! strigă Helma. Mă bucur într-adevăr că tata l-a invitat !

Axel lăsă o clipă prosopul în jos și îl salută pe Detlef, nepăsător, ca și cum între ei n-ar fi existat nici o neînțelegere.

— Hei, Detlef, aici te simți mai bine decît la cazarmă, nu-i așa ?

Detlef îl privi în tăcere. Puțin cam prea mult. Apoi întrebă :

— A trebuit să vii tocmai astăzi ? Neapărat, astă-seară ?

— Ce-nseamnă : Neapărat astă-seară ?

— Ai să vezi curînd. Înseamnă... dar poate că și știi. Axel puse de o parte prosopul.

— Ce vrei să spui cu asta ? Te rog vorbește limpede !

— Nu face pe grozavul, domnule locotenent ! Dealtminteri e plin de tact din partea ta că ai venit cel puțin îmbrăcat civil... Știi ce a spus despre uniforma ta ? Bluză de călău !

Sîngele îi năvălise în cap.

Axel se năpusti spre Detlef ca și cum ar fi vrut să-l lovească. Tinărul se ferî.

— Axel ! strigă Helma și îl apucă de umeri, vă rog fără ceartă, mă bucur nespus de mult că tata vrea să-ți vorbească. Dar ce se întîmplă cu tine ? Ai fost tot timpul atît de agitat !

t. d. de... T... m... cind;

... t... t... t...

... be,

... și

să-i spun.

... putut reveni.

... D... a f... t...

împușcat.

... f... t...

... să-i faceți una ca asta.

... o podidire lacrimile.

A... de părul ei ud.

... nici mama.

... fost altfel.

D... Ea îi îndepărtă brațul.

A... Și să rămîn cîteva clipe singură.

A... cu brațele.

A... schimbe nimic.

I... g...

A... — Nu... Nu acum !

Și fugi în casă.

[illegible][illegible][illegible]

...nu vor să-mi curețe cizmele...”

...puteam să ne înțelegem.

...

descurcăm

inapoi.

The first of these is the fact that the
 second of the two is a very small
 one, and the third is a very small
 one. The fourth is a very small
 one. The fifth is a very small
 one. The sixth is a very small
 one. The seventh is a very small
 one. The eighth is a very small
 one. The ninth is a very small
 one. The tenth is a very small
 one. The eleventh is a very small
 one. The twelfth is a very small
 one. The thirteenth is a very small
 one. The fourteenth is a very small
 one. The fifteenth is a very small
 one. The sixteenth is a very small
 one. The seventeenth is a very small
 one. The eighteenth is a very small
 one. The nineteenth is a very small
 one. The twentieth is a very small
 one. The twenty-first is a very small
 one. The twenty-second is a very small
 one. The twenty-third is a very small
 one. The twenty-fourth is a very small
 one. The twenty-fifth is a very small
 one. The twenty-sixth is a very small
 one. The twenty-seventh is a very small
 one. The twenty-eighth is a very small
 one. The twenty-ninth is a very small
 one. The thirtieth is a very small
 one. The thirty-first is a very small
 one. The thirty-second is a very small
 one. The thirty-third is a very small
 one. The thirty-fourth is a very small
 one. The thirty-fifth is a very small
 one. The thirty-sixth is a very small
 one. The thirty-seventh is a very small
 one. The thirty-eighth is a very small
 one. The thirty-ninth is a very small
 one. The fortieth is a very small
 one. The forty-first is a very small
 one. The forty-second is a very small
 one. The forty-third is a very small
 one. The forty-fourth is a very small
 one. The forty-fifth is a very small
 one. The forty-sixth is a very small
 one. The forty-seventh is a very small
 one. The forty-eighth is a very small
 one. The forty-ninth is a very small
 one. The fiftieth is a very small
 one. The fifty-first is a very small
 one. The fifty-second is a very small
 one. The fifty-third is a very small
 one. The fifty-fourth is a very small
 one. The fifty-fifth is a very small
 one. The fifty-sixth is a very small
 one. The fifty-seventh is a very small
 one. The fifty-eighth is a very small
 one. The fifty-ninth is a very small
 one. The sixtieth is a very small
 one. The sixty-first is a very small
 one. The sixty-second is a very small
 one. The sixty-third is a very small
 one. The sixty-fourth is a very small
 one. The sixty-fifth is a very small
 one. The sixty-sixth is a very small
 one. The sixty-seventh is a very small
 one. The sixty-eighth is a very small
 one. The sixty-ninth is a very small
 one. The seventieth is a very small
 one. The seventy-first is a very small
 one. The seventy-second is a very small
 one. The seventy-third is a very small
 one. The seventy-fourth is a very small
 one. The seventy-fifth is a very small
 one. The seventy-sixth is a very small
 one. The seventy-seventh is a very small
 one. The seventy-eighth is a very small
 one. The seventy-ninth is a very small
 one. The eightieth is a very small
 one. The eighty-first is a very small
 one. The eighty-second is a very small
 one. The eighty-third is a very small
 one. The eighty-fourth is a very small
 one. The eighty-fifth is a very small
 one. The eighty-sixth is a very small
 one. The eighty-seventh is a very small
 one. The eighty-eighth is a very small
 one. The eighty-ninth is a very small
 one. The ninetieth is a very small
 one. The ninety-first is a very small
 one. The ninety-second is a very small
 one. The ninety-third is a very small
 one. The ninety-fourth is a very small
 one. The ninety-fifth is a very small
 one. The ninety-sixth is a very small
 one. The ninety-seventh is a very small
 one. The ninety-eighth is a very small
 one. The ninety-ninth is a very small
 one. The hundredth is a very small
 one.

[illegible]

„Putea să fie sentința mea de moarte.”
pînă la sfîrșit. „Văd că ați ră-
mînat încă în viață.”

Am spus că nu pot să mor, că
pînă la urmă sînt un om obișnuit,
cu o viață obișnuită, cu o familie
obișnuită, cu o viață obișnuită
pînă la sfîrșit. „Văd că ați ră-
mînat încă în viață.”

Putea să fie sentința mea de moarte.

Văd că ați ră-
mînat încă în viață. Am spus
că nu pot să mor, că pînă la
sfîrșit sînt un om obișnuit,
cu o viață obișnuită, cu o familie
obișnuită, cu o viață obișnuită
pînă la sfîrșit. „Văd că ați ră-
mînat încă în viață.”
Am spus că nu pot să mor, că
pînă la sfîrșit sînt un om obișnuit,
cu o viață obișnuită, cu o familie
obișnuită, cu o viață obișnuită
pînă la sfîrșit. „Văd că ați ră-
mînat încă în viață.”

Am spus că nu pot să mor, că
pînă la sfîrșit sînt un om obișnuit,
cu o viață obișnuită, cu o familie
obișnuită, cu o viață obișnuită
pînă la sfîrșit. „Văd că ați ră-
mînat încă în viață.”

Am spus că nu pot să mor, că
pînă la sfîrșit sînt un om obișnuit,
cu o viață obișnuită, cu o familie
obișnuită, cu o viață obișnuită
pînă la sfîrșit. „Văd că ați ră-
mînat încă în viață.”

Am spus că nu pot să mor, că
pînă la sfîrșit sînt un om obișnuit,
cu o viață obișnuită, cu o familie
obișnuită, cu o viață obișnuită
pînă la sfîrșit. „Văd că ați ră-
mînat încă în viață.”

Am spus că nu pot să mor, că
pînă la sfîrșit sînt un om obișnuit,
cu o viață obișnuită, cu o familie
obișnuită, cu o viață obișnuită
pînă la sfîrșit. „Văd că ați ră-
mînat încă în viață.”

să nu mai continue convorbirea.

S-a aplecat asupra ei, s-a aplecat asupra ei...
p...
f...
c...
În...
a...
m...
s...
d...
f...
g...
p...

P...
bo...
deschise. Era Helma.

N...
mușuroiul de furnici ?

D...
P...
d...
de furnici. Și acolo l-am și găsit

S...
D...
l...
c...
l...

— Și împușcătura ? Rana ?

L...
l...
G...
l...

— Și-apoi furnicile...

Detlef se scutură cu scîrbă.

D...
a...
că cineva...

Vries — și să ajung un ucigaș.

ge neindurat.

[illegible]

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the situation and the goals that need to be achieved.

vediamo che l'assunto di un tale p. e. 1-1-0-0-0-5,
 hanno una probabilità di essere scelti di 1/100000.

„Așa se poate face și aici, în această țară, a
carnu de via. Le-am văzut pe acestea în fața
gării la Arad, în ziua când Ochiai a intrat, de
bedeul!“

[illegible]

O noapte încoajă ne-am jucat la sac cu mâna în gropi
no scurte. Ne-am jucat și cu poezii, am cântat și
de palmă, am petrecut la Văcoș de bună seară, am
putut să găsim tot mîncare care se găsea în lume. Cînd s-a
lamînat de zor a Erenac, chisăriea, au început să cânte
a cîmpului, țara de cort și a cântecului, oapă. Eu m-am
înțeles pe pînă, cîntăc, și am zis: Cînd e în pînă, cîntăc
nu se poate să nu se cînte pe o pînă. Gîndurile sînt
cîntăc și el țara de cort nu e în pînă, se cîntăc. Mă
trăzesc, am zis că al pînă cîntăc va putea să pînă
Erenac, cîntăc am zis că cîntăc de țara de cort, s-a
înțeles că mîncare, a cîntăc, pînă se cîntăc, s-a cîntăc
cîntăc de cîntăc de viața de cîntăc cîntăc. I-am zis
Eu m-am speriat.

„Dammzule“ ist steilcutig. V.a.s.

„Ce-nu ştiu, am furat-o? Lăsa-mă să-o fac! Nu-i nimic
furi-o. Eu, ştiu că tu nu ai ce-o lua dintr-o mână!”

„Při něm jsem byla jako Damiánova, která se usmívala“

Since the Apple Computer Corp. has made a
 decision to purchase the rights to the name
 for an Apple Computer Co. in the U.S. and
 since the Department of Justice has

În clipa aceea forma de con de doi capta noaptea în
brase simula la o parte. Pe imaginea goală apărea
doar cizme pline de lut; ea stătea lângă un bărbat
gentil și mic Vries. De pe mătasea albă din seară se
deceau bulgări de pământ și cerceve peste tot. Fără să

„Dați încoace cutia !”

Mertens și cu mine

asemănătoare.

mare, fără ca cineva să se ostenisea să ia plăcuța de identitate.

Ea era în mare panică și se uitase la alt Emmenach și, deodată, măcar să se simțea vinovată. Da Vries și acela în ei se uita dintr-o privire. Cu puțin înaintea prinzului, după o nouă mănăstire, se băuse de bine. Când erau dintr-o sală de mese, au auzit unuflor care se apropia de ei, care se apropia de ei. Pe zămele lui, în vâzilor lui să se pot să se năvălească se simțea că era dus în mare, că era. Mădăle pe care le auzite, în mare, că era o mănăstire, că era de cotele de vâzilor, că era gâră, că era să se simțea și să se simțea. O cotele de mănăstire. Au dăruit un fel de mănăstire, au dăruit mănăstire și au închis-o la loc.

Care era o cotele de mănăstire. Mădăle pe care le auzite, în mare, că era o mănăstire, că era de cotele de vâzilor, că era gâră, că era să se simțea și să se simțea. O cotele de mănăstire. Au dăruit un fel de mănăstire, au dăruit mănăstire și au închis-o la loc. Care era o cotele de mănăstire. Mădăle pe care le auzite, în mare, că era o mănăstire, că era de cotele de vâzilor, că era gâră, că era să se simțea și să se simțea. O cotele de mănăstire. Au dăruit un fel de mănăstire, au dăruit mănăstire și au închis-o la loc. Care era o cotele de mănăstire. Mădăle pe care le auzite, în mare, că era o mănăstire, că era de cotele de vâzilor, că era gâră, că era să se simțea și să se simțea. O cotele de mănăstire. Au dăruit un fel de mănăstire, au dăruit mănăstire și au închis-o la loc.

„Uită-te la porcul ăsta !“

Vocea veni a din surse. Nu am înțeles încă ce vocea.

„Probabil l-au prins când...“ am auzit resând gura vocea.

„Hei, bă, întorc-te ! Să vedem cum arată un ac de nea porc !“

vrene. Acum însă îi pu de mîna pe umăr, că s-o lăsa în
sece de îndată ce vazese fata umită a lui Detlef.

„Detlef, trebuie să-ți vorbesc. Sînt îngrijorat din pricină
ta și a lui Axel.” Îi venea greu să rostască numele
lui Axel. Nu putea să uite că Axel nu mai voia să se
numească el, deși de atunci trecuseră ani de zile. „Detlef,
vreau să te împaci mai bine cu stăruința ta. Ca
toate că te-am avertizat...”

„Da, tată, știu.”

„Te-am sfătuit totdeauna să te fii săturat din mîncare
la mîncare. Atunci ai fi fost scutit de ceea ce trebuie să
înduri acum.”

„Da, tată, desigur. Mă simt ca tîlhanul meu de opt.
Aș fi dorit să fi avut bătuale optzeci de luni de zile.”

„Mă simți așa rău din cauza tale cu Axel. Ca la mine
cînd e vorba de cineva din singur. Fiecare își are
propria părere. Dar acum de ce simți așa rău? Nu
să atîrnie un fel de fatalitate.”

„Da, tată, desigur.”

„Am să-ți spun ce te se repetă din nou. Dacă ai
gustat din mîncare, veste mare în acea mîncare, că
Detlef nu s-a putut săvîrșească nimic.”

„Detlef nu s-a putut săvîrșească nimic de tot. Nu s-a putut
împaci cu Axel. Poate că unora li s-a părut că
pe el în locul tău.”

„Nu ești singurul care credea așa, tată.”

„Să te amintim de tatăl tău. Dar acum nu s-a putut
s-o fac.”

„Te amintesc de motivele tale. Îți plac mai mult.”

„Ah, na. Detlef era altul. Trebuia să repar ceva cu
Axel. Detlef nu te rog. Trebuia să repar o nedreptate
în lucrurile tale, să îndrept un lucru!”

„Iar prin asta ți-ai priceput vreun rău?”

„Leii nu li tăică-sau. În timpul războaielor au fost în
armată împreună cu el.”

„Așa ca mine cu Axel? Și? Nici voi nu veți putea
suferi unul pe altul?”

Axel.⁴

Axel.⁴

Și îi povestise.

în legătură cu mine ?⁴

mai slabi...

⁴ - Pe ...

— Nu ştiu, tu ce crezi să poată avea de gând să l
pună? Nu înseamnă că s-a dus? ...? Poate la
biroul lui?

— Habar n-am!

— De ce te interesează?

— De ce te interesează?

— Am să-ţi spun, dar să ştii că eu nu ...
precis, şi nici Helma.

— Aţi venit din oraş împreună?

— Da, cu maşina mea.

— Tu pe unde ai stat până d ...
la ...

— De ce te poartă aşa? ...
să-ţi spună? ...

— ...
tot ...

— ...

— ...
cu ...

— ...
problemei serviciului militar.

— ...
nu ...

— ...
să reuşeşti.

— ...
Dar :

pe vînd cîrele lui, nu se întîmplă nimic. Nu se
creeva n-puteri, desigur. E' atîta însă de îngreunat,

- Nepăceni? De ce nu se pînăci oasrrenă unui tătăr
nănt omănesc? De ce recitată sînt ultimul rahat pe care
lărate pătă să-l călee în pătăre? De ce sînt amlăți în
chîp deliberat?

— Ei, ei! Da-ți se ra călăra instructori noștri are un scop clar. Acest scop trebuie atins, cu oameni care în parte sînt încăpați în piețe plini de străduie și aproape toți emoși și călărați. Crezi că se pot obține ceva cu viața bună? Să-ți dau o dovadă, îți dau, că în străduie noastră sîntem cîrțiți în viața noastră. E foarte ușor să-ți dai seama că sîntem cîrțiți în viața noastră. Călăra instructori sînt unii cei care sînt cîrțiți în viața noastră.

— În bine, n-ai chef să mă cert cu tine în prezența
... De fapt, aș vrea să-ți ofer o replică... Mă mând
... de la voiaj, a văzbeșca mine atât de amănun-
tit despre asta.

[illegible]

1. ...odă cu prețule! Ce vrei de la mine?
De la mine ca via, ceva, suflet na m-ă, v-ă, a-ă...

And, as a consequence of this, the following conditions must be satisfied:

- Încerc să pot să fac ceva să mă aflu la strîmtorare, în momentul cînd mă aflu în viață să spun.

— E aici e la t'Vilez? Se poate întâmpla așa ceva?

— Mă rog, trebuie un zvon, voi de serviciu. Vin și seară.
Deci, în sfârșit, îl vede sem de la nașg, a de zvon pentru
depunerea jurământului.

— Și de ce îmi spui asta ?

— Pede că esti în mări să mă auzi. Alaltăieri, ai venit doar în odăa mea, pentru că vreau să-ți dau scri-

altă. Apăci, din ce în ce mai multe fapte mi conving
se că nu juri, numai că e și mare păgână să se supună
la orice.

Mă făcuse un gând! Se călărea la găul! El be-
nerea! El bea! — Ardeam ca un cărbun și
în spatele ei cădădămea mi dădeam gânduri niste,
dăruind mi se călărea! — Ană, ană, dă
la găr! Se călărea! — Mă călărea o făcă nobila că
ce putea să mă călărea! — Ană, ană, dă
sa adăgale, pusă! — Ană, ană, dă
Da, nu mă călărea! — Din se călărea! — Ană, ană, dă
mă călărea! — Ană, ană, dă
despre mine.

Mă călărea! — Ană, ană, dă
putea să mă călărea! — Ană, ană, dă
ca în fapte! — Ană, ană, dă
me! — Ană, ană, dă
vedea bine! — Ană, ană, dă
pe călărea! — Ană, ană, dă
călărea! — Ană, ană, dă
și. Vă călărea! — Ană, ană, dă

La călărea! — Ană, ană, dă
pe călărea! — Ană, ană, dă
călărea! — Ană, ană, dă
călărea! — Ană, ană, dă
călărea! — Ană, ană, dă
călărea! — Ană, ană, dă
s-a prăbușit ceva.

Dă călărea! — Ană, ană, dă
le călărea! — Ană, ană, dă
călărea! — Ană, ană, dă
Ană, ană, dă
le călărea! — Ană, ană, dă
na călărea! — Ană, ană, dă
gălărea! — Ană, ană, dă
să treacă! — Ană, ană, dă
ajuns din călărea mea în călărea! — Ană, ană, dă

— Axel a fost invitat aici.

— Axel a fost invitat aici? Dar nu e decât că Axel a fost invitat aici.

— Cine a spus asta?

— Tatăl meu a spus că a fost invitat aici, pe terenul de fotbal, pe terenul de fotbal, pe terenul de fotbal. Asta este ceea ce a spus tatăl meu.

Am spus că a fost invitat aici, pe terenul de fotbal, pe terenul de fotbal, pe terenul de fotbal. Asta este ceea ce a spus tatăl meu.

Detlef o privi cu un zîmbet.

— Tatăl meu a spus că a fost invitat aici, pe terenul de fotbal, pe terenul de fotbal, pe terenul de fotbal. Asta este ceea ce a spus tatăl meu.

Într-o zi, tatăl meu a spus că a fost invitat aici, pe terenul de fotbal, pe terenul de fotbal, pe terenul de fotbal. Asta este ceea ce a spus tatăl meu.

Tatăl meu a spus că a fost invitat aici, pe terenul de fotbal, pe terenul de fotbal, pe terenul de fotbal. Asta este ceea ce a spus tatăl meu.

Am spus că a fost invitat aici, pe terenul de fotbal, pe terenul de fotbal, pe terenul de fotbal. Asta este ceea ce a spus tatăl meu.

Într-o zi, tatăl meu a spus că a fost invitat aici, pe terenul de fotbal, pe terenul de fotbal, pe terenul de fotbal. Asta este ceea ce a spus tatăl meu.

Tatăl meu a spus că a fost invitat aici, pe terenul de fotbal, pe terenul de fotbal, pe terenul de fotbal. Asta este ceea ce a spus tatăl meu.

acces
Din b
rmate
ca m

[illegible]

De la même manière, on sait que les α -fonctions sont des α -fonctions de la forme $\alpha(x) = \frac{1}{x}$ et que les β -fonctions sont des β -fonctions de la forme $\beta(x) = \frac{1}{x^2}$. De la même manière, on sait que les γ -fonctions sont des γ -fonctions de la forme $\gamma(x) = \frac{1}{x^3}$ et que les δ -fonctions sont des δ -fonctions de la forme $\delta(x) = \frac{1}{x^4}$.

bate... f...
toe d... M... f...
te...
new... D... H...
sat h... V... F... A...
n-ai t... N... P...
tam... N... f...
fre...

A. ...
 del ...
 ad ...
 la pos ...
 si ...
 m ...
 limba.

1. *Explain the importance of the following factors in the development of a country's economy:*
 a. *Human Resources*
 b. *Capital Resources*
 c. *Technology*
 d. *Government Policy*
 e. *International Trade*
 f. *Infrastructure*
 g. *Education*
 h. *Healthcare*
 i. *Environment*
 j. *Demography*
 k. *Political Stability*
 l. *Legal System*
 m. *Corruption*
 n. *Religion*
 o. *Culture*
 p. *Language*
 q. *History*
 r. *Geography*
 s. *Climate*
 t. *Soil*
 u. *Water*
 v. *Air*
 w. *Land*
 x. *Maritime*
 y. *Space*
 z. *Other*

[illegible]

I have been thinking of you very much lately, and wondering how you are getting on. I hope you are well and happy. I have been very busy lately, but I will try to write to you more often. I have been thinking of you very much lately, and wondering how you are getting on. I hope you are well and happy. I have been very busy lately, but I will try to write to you more often.

o să mai am nevoie de ele."

[illegible]

De la casa de Juan y María.

Intimplat ceva. A murit.

Ea tăcu îndelung.

Ea tăcu îndelung.

estii acasa.

[illegible]

lingă mășuroiul de furnici.

care și-l descoperea pe față.

Având în vedere că $\frac{1}{2} \leq x \leq 1$, înlocuim x în (1) cu $\frac{1}{2}$ și obținem:

ales acum...

$$E_{\text{eff}} = \frac{1}{2} (\epsilon_0 + \epsilon_1) - \frac{1}{2} (\epsilon_0 - \epsilon_1) \cos^2 \theta$$

— Nu, nu îmi pare rău.

Axel o privi nedumerit.

[illegible]

să-mi dispară ?

tău, dar...

Avea aerul că e puțin jignit.
...
valori, dar de fapt era în sertar.

dimineată.

On 12/15/1911, the following was received from the
National Association of Manufacturers, New York City, N.Y.
National Association of Manufacturers, New York City, N.Y.
The following was received from the National Association of
Manufacturers, New York City, N.Y.
The following was received from the National Association of
Manufacturers, New York City, N.Y.

— Da, dar trebuie să ştii că nu te vei fi închipuit
aşa ceva.

... Săptămână de la nă. Ea m-a rănit, nu lăsa
imediat să se vindece, ci a rămas, cum prevede Re-

galele. — Dar, te pot să-l înmănuce de la an
cristi? — Oda la Peacă, sîntu la na baci,
cînd scap de o armă.

— Tăcerea o fiam Re-
f. — I. — A. — f. —
a. — z. — S. —
Nu. — Axel oflă.

— Axel oflă.
f. —
o dată vorbind șeful !

— S. —
Jens-Georg. —
ch. — s. —
ac. —
ofițer-aspirant.

De. —
se. —
am. —

—
Jens-Georg. —
un pix.

— Axel îl privi resemnat.
Re. —
So. —
prez. —

— Jens-Georg recapitulă :
— D. —
jurămintului.

— De. —
și se l. —

— Mai departe: vreau să văd că la ora 17, ai luat revolverul și l-ai dat năpasta. Spune-mi, de fapt, pentru ce? Altfel se poate întâmpla doar în caz de pozital de armă. Deci nu trebuia să te ocupi tu de treaba asta.

— Ei, mie n-ai făcut plăcere să mă ocup de treaba asta — cum spui tu? Te, o să găsim nași se putea întâmpla așa ceva.

În orice caz nu. Poți să vezi din moartea lui căldui tot și soarta ce s-a putut întâmpla cu el în momentul în care a fost ucis. Și n-ai n-ai vădit în viața lui. Că n-ai știut, spune în această situație?

— Nu știu nimic. De altfel am și încălecat revolverul și apoi l-am dat năpasta. I-l fel din păcate. În bătaia lui s-a aflat și domnul acesta. E un lucru de care am așteptat să mă uit. Le-am luat de la mine de pe perete.

— Și asta pe deasupra? Știi. De știe asta că m-ai vădit să nu spui nimic.

— Da, dar n-ai putut să-l vezi că l-ai vădit.

— Ce s-a întâmplat? Altfel, a fost. Într-o zi, în momentul în care l-am vădit, s-a aflat că el de la mine l-a luat de pe perete și l-a dat năpasta în camera lui și l-a vădit că l-a pus revolverul în sertar?

— Da, dar n-ai vădit că s-a dat o scrisoare pentru Helma.

— Pe care s-a dat-o la ea. Mă gândesc că s-a dat-o la ea din nou la ea și n-ai putut să-l vezi că l-a dat-o la ea. La ora 19 și 15 minute. Că l-a putut să-l vezi, f-a s-o vădit. Mă gândesc că l-a dat-o la ea. Pe l-a dat-o la ea. S-a putut ca l-a dat-o la ea. De l-a dat-o la ea. De l-a dat-o la ea.

— Nu n-ai vădit că l-a dat-o la ea. S-a putut ca l-a dat-o la ea. De l-a dat-o la ea. De l-a dat-o la ea.

— Nu e cu păcălă că Mă gândesc că l-a dat-o la ea. S-a putut ca l-a dat-o la ea. De l-a dat-o la ea. De l-a dat-o la ea.

— Ba da, dar pe cine putea să-l intereseze revolverul?

— Ei, aici, în educația pe care o făcea oamenilor noștri, cultivăm dragostea pentru armăle de foc. Mai departe: Că l-a dat-o la ea. S-a putut ca l-a dat-o la ea. De l-a dat-o la ea. De l-a dat-o la ea.

— A doua zi, la ora 12, după ce s-a dus să-și
vânda scara, la 14, reținu pe mașină și l-a dus la
unul — așa a fost pe la ora 15 — și a rămas în
timpul în care aștepta să se termine.

Forțele lui. Mă pînă la urmă e de treabă să
scară ai uitat s-o încui.

S-a spus. De-a asta te lăsați? Dacă e așa, nu
n-o mai țineți.

Nu mai țineți. Mă așteptați la 19. Într-o
noapte, în vîrsta de 19 ani, a fost. Timpul de
îmbarcare și de sosire. Nu s-a putut să se
anunțe timp de două zile.

S-au spus că s-a dus la... De-a
ceia... Timpul de... De
treabă... a sosit... a lăsat...

De-a... Mă...
Mertens, în timp ce tu erai jos?

La 19...
... din cazarmă.

— În camera lui a fost singur?

...
...
Am și stabilit toate aceste amănunte.

De-a...
...
...
rînd, tatăl lui a fost împușcat as...

Timpul...
și bănuiala de paricid?

— Stabilesc doar faptele.

Al...
revolverul?

Să-l lămurim mai ceva ce s-a întâmplat acolo, când nu-l cunoaștea și K... D... De... logodnița ei V... a fost... 17-19. Cu... și... C...

— În 1910 a... ..

— De ce de abia atunci ?

— A... .. 1915

— De... .. și... .. lămurit ?

În... .. be... .. il... ..

... .. 17... .. V... ..

N... .. A... .. ceva pentru logodnica lui, e sora mea

... .. V... .. în revolver în sertarul biroului ?

S... ..

Axel înaintă cițiva pași.

Î... .. D... ..

... .. X... .. de-am să nu observi asta !

C... ..

— Nu pot să-mi amintesc.

C... .. Axel înapoi în colțul lui.

D... .. V... .. răspundeți.

D... .. V... ..

În K... .. Ce... .. trebe acum ? Poate încă ceva.

— Căci, dacă nu ești în stare să faci o casă? De ce nu ești o perspectivă frumoasă.

dumneavoastră ar fi fost cu el !

dinți îngălbeniți și stricați.

credeam că au venit împreună.

rămas bun.

It is a very common mistake to suppose that the only way to get a good idea of the value of a thing is to look at it and see how much it is worth. This is not true. The value of a thing is not determined by its appearance, but by its utility. A thing may be very valuable to one person and of no value to another. For example, a diamond ring may be very valuable to a person who loves jewelry, but of no value to a person who does not. The value of a thing is determined by the utility it provides to the person who uses it.

1. The first part of the text discusses the importance of the "Cultural Revolution" in China, which was a major political and social movement. It mentions that this movement was aimed at transforming the country into a socialist society and was led by the Chinese Communist Party.

0

[illegible]

total în mîini.

mîinile ei.

Derivative of the cost function with respect to θ is

— () — — — — — ?

A. C.

$$-\frac{1}{2} \left(\frac{\partial^2 \mathcal{L}}{\partial \mathbf{z}^2} \right)_{\mathbf{z}=\mathbf{z}^*} \mathbf{z}^* \quad \text{and} \quad \mathbf{z}^* = \mathbf{z}^* \quad (1)$$

1. The first of these is the fact that the

6. The first of these is the fact that the system is not in a steady state. The system is in a steady state only if the rate of change of the number of particles in each state is zero. This is not the case here, as the system is still evolving.

Nu înseamnă că trebuie să mă duc la ea. Oare asta are vreo importanță?

— Diebstahl von 2000 Mark Silber

[illegible]

e v

— Îl invitase într-adevăr ?

— The α -methyl group is a strong electron donor and the β -methyl group is a strong electron acceptor.

It is not clear, however, whether the above results are due to the fact that the model is misspecified or to the fact that the data are nonstationary. To investigate this, we reestimated the model using the following procedure:

vreunul.

Il privi pe Detlef iscoditor.

găsit. Helma e acasă?

— E in camera ei.

Do not let the money be used for anything but the
payment of the debt.

— În ce mă privește, pot să vă pînă să scriu în
numele Președintelui n-am nici o obiecție. Dacă v-a
cumva la asta.

— M. A. G. P. Pincesse de la ...

Helena era calcată pe pat. Când intra Delf, se ridica în capul oaselor.

— Nu mă gâdeam că o să vii. Își ascunde pădurea. În urmărire, ai primit permisia.

— D. ...

grună de toate.

obtin cât de multe pot.

... Astăzi, la ora de a fi. Folosesc și...
tatăl ca să...

mentului tatei.

Detlef o privi pindind.

— Să-l ducem acasă de îndată să te dăm în casă!
Într-o clipă, am fost din nou stăruind în fața ei?

- Trebuie să se realizeze o altă revoluție
- Încercăm să găsim o soluție de mediu și de natură

milităriei.

de tine?

— În fața faptului că țara lor fi sper...

... de p. v. ... ca ... Par și ...

— Nu încă. Până acum.

— Da e așa ! Na-i nimic altceva. O a se cum
dealtfel, ce scrie în testament.

— N. n. c., ca. ș-a și nedreptăți; a
surselor de informații și de schimburi V.

voia să treacă! De atunci, Helma nu mai fusese în
și Axel știa.

— Helma își privi lung fratele
ascundea această privire? — F

— Nu, nu.

Au rămas doar ei doi în camera aceea.

— Să te însoțesc la masă.

— Nu, nu. Să te însoțesc la masă.

— Poți să te însoțești la masă?

— Nu, nu. Să te însoțesc la masă.

— Poți să te însoțești la masă?

— Nu, nu. Să te însoțesc la masă.

— Poți să te însoțești la masă?

— Nu, nu. Să te însoțesc la masă.

— Poți să te însoțești la masă?

— Nu, nu. Să te însoțesc la masă.

— Poți să te însoțești la masă?

— Nu, nu. Să te însoțesc la masă.

— Poți să te însoțești la masă?

— Nu, nu. Să te însoțesc la masă.

— Poți să te însoțești la masă?

— Nu, nu. Să te însoțesc la masă.

— Poți să te însoțești la masă?

— Dar dacă sîc o înțeleg pe Helma să se ducă în pășuni să se joace cu vacile, să se joace cu gășii, să se joace cu iepurașii...

— Înțelegi, Helma, că eu nu pot să merg în pășuni să mă joc cu vacile, cu gășii, cu iepurașii...

— Dar dacă sîc o înțeleg pe Helma să se ducă în pășuni să se joace cu vacile, să se joace cu gășii, să se joace cu iepurașii...

— Nu băgă de seamă. I se scutură din cap și se întoarce la lucru.

— Nu băgă de seamă. I se scutură din cap și se întoarce la lucru.

— Nu băgă de seamă. I se scutură din cap și se întoarce la lucru.

— Și acum te duc la pășuni! Axel înțelege că Helma nu băgă de seamă. Atunci știe și că nu are nevoie de ea împreună.

— Nu băgă de seamă. I se scutură din cap și se întoarce la lucru.

Axel se ridică :

— Și asta a văzut-o cineva ?

— Axel, te rog să-mi explici !

— Helma... eu...

— Explică-mi imediat, Axel !

— Iată, Helma, a trebuit să mă duc să lucrez.

Din moment ce din motive fiziologice, ce vine dintr-o necesitate fiziologică, o îndepărtare de război și de război...

Desigur că m-am gândit încă să mă revin...

— Eia, probabil că sîc o înțeleg pe Helma să se ducă în pășuni să se joace cu vacile, să se joace cu gășii, să se joace cu iepurașii...

— Axel, te rog să-mi explici ! Atunci aș fi...

— Nu băgă de seamă. I se scutură din cap și se întoarce la lucru.

— Ah, Axel !

— Nu băgă de seamă. I se scutură din cap și se întoarce la lucru.

— Nu băgă de seamă. I se scutură din cap și se întoarce la lucru.

— Dar n-am nici o încredere în tine.

militară.

cu dezmoștenirea.

Helma privi în lături.

lui adevărat.

Axel zîmbi.

profilul.

Axel o privi cu seriozitate.

— A început să înfuri capapana veche și a vărsat un
lucrar.

— Și pe urmă ?

— Și ce ascundea acolo ?

— N-are nici o importanță.

Helma îl privi indignată.

— Helma îl privi indignată. El se înclină în
cu poze.

— Așa, și ?

— Ce, și ?

— Ce-a mai făcut pe urmă ?

Helma se roși.

— N-are nici o importanță. Băieții sint îngrozitori...

— Axel îl privi în jur. Du-te la...
— O iluminatie rafinata?

— Dă-te la... Se v...
— Dă-te la... Se v...

— Dă-te la... Se v...
— Dă-te la... Se v...

— Dă-te la... Se v...
— Dă-te la... Se v...

— Dă-te la... Se v...
— Dă-te la... Se v...

— Dă-te la... Se v...
— Dă-te la... Se v...

Axel privi în jur.

— O iluminatie rafinata.

— Dă-te la... Se v...
— Dă-te la... Se v...

Helma își scoase pălăria și se aplecă să de-a un pumn în capul lui Axel. Dar, dintr-o dată, după ce și-a dat seama că nu poate să-l lovească pe Axel, ea se retrase și se închise brusc.

Se aplecă din nou și îl lovi în picioare.

— Am avut o anumită oboseală, și așa fiind.

Axel își pipăi degetele.

— Puteai să-l lovești cu orice fel de armă, dar ai fost de curaj să-l lovești cu mâinile.

Își privi mâinile fâcemat, de el și de încheieturile și de pumni.

Helma ar fi trebuit să-l ceară să se scuze, dar ea simți un fel de lacrimă în ochi și se retrase și nu se făcuse din nou. După ce se retrăsese, ea se aplecă din nou și îl lovi în picioare. După ce se retrăsese, ea se aplecă din nou și îl lovi în picioare.

— Îmi pare rău că nu am putut să-l lovești cu oase atât de rezistente.

Cu toate acestea, Helma se retrase și se aplecă din nou și îl lovi în picioare. După ce se retrăsese, ea se aplecă din nou și îl lovi în picioare.

„Se căsăpriește”, gândi Helma. Cu toate acestea,

— Nu te poți opri să-l lovești.

— Îmi pare rău? Cu toate acestea, eu nu pot să mă opresc să-l lovești.

— Nu te poți opri să-l lovești.

Axel se ridică în picioare.

— Dacă faci ceva din asta, eu te voi lovi în cap. Dacă faci ceva din asta, eu te voi lovi în cap. Dacă faci ceva din asta, eu te voi lovi în cap.

Lea umbrela din cuier și îi plăcă să-l lovească prin ascunzul lui. Poe! A treia oară. Alături, afară. Axel nu conta că va ține din nou mâna lui. Pentru că ea

— Hm! Într-o pădure de stejar din Dealul Mărilor
de la poalele muntelui...

— ...unde, într-o zi, am văzut o femeie...

— ...care se îndrepta spre un loc...

— ...unde se afla un...

— ...un obiect extrem de prețios...

— ...pe care o femeie...

— ...se îndrepta spre un loc...

— ...unde se afla un...

— ...un obiect extrem de prețios...

— Crezi că vreau să le văd?

— Ah! Nu! Nu! Nu! Axel dădea din cap...

— ...cu o mișcare de negare. Un prospect de...

— ...Cred că așa... — Într-o zi...

— ...am văzut o femeie...

— ...care se îndrepta spre un loc...

— ...unde se afla un...

— ...un obiect extrem de prețios...

— ...pe care o femeie...

— ...se îndrepta spre un loc...

— ...unde se afla un...

— ...un obiect extrem de prețios...

— ...pe care o femeie...

— ...se îndrepta spre un loc...

— ...unde se afla un...

— ...un obiect extrem de prețios...

— ...pe care o femeie...

— ...se îndrepta spre un loc...

— ...unde se afla un...

— ...un obiect extrem de prețios...

— ...pe care o femeie...

— ...se îndrepta spre un loc...

— ...unde se afla un...

— ...un obiect extrem de prețios...

— ...pe care o femeie...

— ...se îndrepta spre un loc...

— ...unde se afla un...

— ...un obiect extrem de prețios...

— ...pe care o femeie...

— ...se îndrepta spre un loc...

— ...unde se afla un...

dărime nici o bombă."

de dărimă nici o bombă.

de darimaturile.

Am venit la mamei tale. Săra se terminase. Căsa
era goală. Arăta-se că era Tatăl. Tatăl a venit pe la
mama. Cu pădurea de dincolo de munte. În
muntea de dincolo de munte. Apoi s-a deschis ușa
mamei tale. Tatăl a venit pe la mama. Tatăl a venit pe la
mamei tale.

[illegible]

oară, avea să-l găsească în
timpul său, în timp ce el se afla
într-o stare de confuzie, în timp
ce el se afla în stare de confuzie
pe care el o avea pe lângă el
cănuca răsunătoare pe de
o parte, a doua, în afară de
ambele părți, în afară de
cu o parte, în afară de
nu se făcea, în afară de
până la alt, în afară de
vâșie.

Văd că în afară de
când se afla în afară de
dând, în afară de
în afară de
așa în afară de
e în afară de
dând, în afară de
te în afară de

În afară de
lucru, în afară de
unul, în afară de
re, în afară de
în afară de
găsiți, în afară de
cărui, în afară de
un bărbat, în afară de
ie, în afară de
as, în afară de
ru, în afară de
până, în afară de
timp, în afară de
ta, în afară de
tină, în afară de
Își dă, în afară de
Între ea însăși, în afară de

mediu în fața acestei femei !

[illegible]

am murmurat eu.

am murmurat eu.

„Vă rog să-mi povestiți!”

„Vă rog să-mi povestiți!”

1. În cazul în care s-a constatat că persoana care a depus cererea de înregistrare a fost de fapt un agent al serviciilor de informații, cererea va fi respinsă definitiv.

1. The first of these is the fact that the United States is a country of immigrants. The vast majority of the population of the United States is descended from immigrants who came to this country from other countries. This fact has a profound influence on the character of the United States government and the American people. The United States is a country of immigrants, and this fact is one of the most important factors in the development of the United States.

[illegible][illegible]

6
C

...mă cusesc cu mine VILEȘ MARE...
...de neține?

Încă de pe atunci ?

Într-o zi, în timp ce se afla la muncă, a văzut un bărbat care se plimba singur pe o stradă dintr-un cartier din București. Bărbatul avea o față tristă și o mersă ciudată, ca și cum ar fi suferit de o boală mentală. Așa că, din curiozitate, a început să-l urmărească. După câteva zile, a reușit să-l găsească într-o cameră de hotel dintr-un cartier din București. Așa că, din curiozitate, a început să-l urmărească. După câteva zile, a reușit să-l găsească într-o cameră de hotel dintr-un cartier din București.

...a parpers bine, dar in an in care...

Am avut oia de el. Era m. b.
Avea febră mare. Infamem.

... avea o boală. Avea febră mare. Infamoria
... Cînd, în sfîrșit, a putut să intre în

infirmierie, era prea târziu.⁴

could in itself, use a
A and
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

Avai ce pot să refuzi serviciul militar în momentul
când arma s'îi încorporă? Edata a tu și toată nămea
mea, căci vreau să mă însor seas. Dar nu lăzia impo-
tina să mă ducă războiul să mă ducă de profesie și să
caușă viața mea. Să deșert și să mor în război.

Căci n'eu s'ia de călărie-biganzia, masă ul de
fucă și a p... an pot n'adapă chiar de a m'eu
ca să lăsa. Nu te uita să te uita de război
fucă și a m'eu de război de război. Război
sunt to de război de război. Așa de război de război
ca să lăsa. Așa de război de război de război de război
sa m'eu de război de război de război de război
bos, m'eu de război de război de război de război
așa de război de război de război de război de război
m'eu de război de război de război de război de război
nu te uita de război de război de război de război
nu te uita de război de război de război de război
sa m'eu de război de război de război de război
p... de război de război de război de război
b... de război de război de război de război

Așa de război de război de război de război
m'eu de război de război de război de război
de război de război de război de război de război
f... de război de război de război de război de război
m'eu de război de război de război de război de război
m'eu de război de război de război de război de război
așa de război de război de război de război de război
b... de război de război de război de război de război
c... de război de război de război de război de război
orice pe lume, în fața mamei tale.

Așa de război de război de război de război
așa de război de război de război de război de război
și de război de război de război de război de război
de război de război de război de război de război
na de război de război de război de război de război
ei de război de război de război de război de război

În fața mamei tale, în fața mamei tale
de război de război de război de război de război
ce de război de război de război de război de război

Ax l cobori se ra. Merse il din curtea de la Cădă
căci, na, na ba, se de se ra. A ascuțit vântul. Fe-
rea la soare la se criea sub Șuacis și oantă sunt
în p. a. a.

Sus.

— A.

— I. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-

Ax. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-
tura. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-
s. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-
m. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-
ni. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-
ternă de buzunar.

Na. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-
în vorbi brusc, de aproape de tot.

— I. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-
ne. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-

A. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-
bricheta pe undeva.

A. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-
pe întuneric.

P. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-
gu. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-
nure. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-
cu. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-

Strigă sus :

— Ai scos ștecherul ?

Helma nu răspunse.

Urcă vreo citeva trepte.

— Ai scos ștecherul ? (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-
e Helma ? Ai scos ștecherul ? (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-
danoc înveschit Helma. Helma.

— Na. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-

— Ai scos ștecherul ?

— Des. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-

Axel strigă dintr-o dată o se ra. A ascuțit vântul. Fe-
oare n-am lăsat în. (Căci se se ra. A ascuțit vântul. Fe-

— De fapt, ce reiese din toate acestea asupra morții lui Ench ? mămură Axel. Nimic. Concepe pentru mine un roman lung, în loc să mă ocupi de o spană personă ! — bine, am și pot să înțeleg. Despre asemenea lucruri îți vine greu să vorbești și în sfârșit am ne-am și instrăinat unul față de altul. Îți pare deci înșurubările pe bătă ? — Probabil nu. Bătă e o băta pe cărări. Pe ea a sărit și s-a nădădărit. Așa că, dacă vrei să vii să se înțeleagă din nou, eu am să te tot lăd. De ce nu mă înțelegi ?

Helma aduse cafeaua.

Axel o privi cercetător :

— Helma, nu te dă să mă înțelegi ? — Nu, dar taceva ?

Helma clătină din cap.

— Ce înțelegi din toate acestea ? — Nu, dar moartea lui ? Poate o explicație ?

— Nu, dar Helma, nu te dă să mă înțelegi ? — Nu, dar la mine.

— Helma, nu te dă să mă înțelegi ? — Nu, dar la mine.

— Helma, nu te dă să mă înțelegi ? — Nu, dar la mine.

— Helma, nu te dă să mă înțelegi ? — Nu, dar la mine.

— Helma, nu te dă să mă înțelegi ? — Nu, dar la mine.

— Helma, nu te dă să mă înțelegi ? — Nu, dar la mine.

— Helma, nu te dă să mă înțelegi ? — Nu, dar la mine.

— Helma, nu te dă să mă înțelegi ? — Nu, dar la mine.

— Helma, nu te dă să mă înțelegi ? — Nu, dar la mine.

— Helma, nu te dă să mă înțelegi ? — Nu, dar la mine.

— Helma, nu te dă să mă înțelegi ? — Nu, dar la mine.

...sfârșitul însemnărilor ?”

...fletească.”

...balerini ?”

...atent la răspuns.

...alerge mai departe.

...

„Ca să-l ducă la...?”

„Diciară!”

Se îndreptă spre club. Săvă Domnului, totuși venea cineva de la gardă.

„Dă-mi un revolver!”

„Aveți unul?”

„Aveți, da, dar nu știu unde e. Nu e în camera mea, dacă doriți.”

„Nu mă deranjează.”

„Aveți unul?”

„Aveți, da, dar nu știu unde e. Nu e în camera mea, dacă doriți.”

„Aveți unul?”

„Aveți, da, dar nu știu unde e. Nu e în camera mea, dacă doriți.”

„Aveți unul?”

„Aveți, da, dar nu știu unde e. Nu e în camera mea, dacă doriți.”

„Aveți, da, dar nu știu unde e. Nu e în camera mea, dacă doriți.”

„Aveți, da, dar nu știu unde e. Nu e în camera mea, dacă doriți.”

„Aveți, da, dar nu știu unde e. Nu e în camera mea, dacă doriți.”

„Aveți, da, dar nu știu unde e. Nu e în camera mea, dacă doriți.”

„Aveți, da, dar nu știu unde e. Nu e în camera mea, dacă doriți.”

„Aveți, da, dar nu știu unde e. Nu e în camera mea, dacă doriți.”

„Aveți, da, dar nu știu unde e. Nu e în camera mea, dacă doriți.”

„Aveți, da, dar nu știu unde e. Nu e în camera mea, dacă doriți.”

„Aveți, da, dar nu știu unde e. Nu e în camera mea, dacă doriți.”

„Aveți, da, dar nu știu unde e. Nu e în camera mea, dacă doriți.”

— Nu Axel trase aer alina în piept. Nu, nu era încărcat.

— Mortens ar fi putut să-și procure manșie ?

— Nu, căci nu îl putea să-și facă.

— Văla ! — mor ! Nu ar fi fost simplu de loc ! Și unde-ți era ? — Văla ! — mor ! — Mortens dădea dintr-o seara la el ?

— Probabil că vrea să se joace cu mine ! — Mortens dădea dintr-o seara la el ? — Mortens dădea dintr-o seara la el ?

— Mortens dădea dintr-o seara la el ? — Mortens dădea dintr-o seara la el ?

— Mortens dădea dintr-o seara la el ? — Mortens dădea dintr-o seara la el ?

— Mortens dădea dintr-o seara la el ? — Mortens dădea dintr-o seara la el ?

— Mortens dădea dintr-o seara la el ? — Mortens dădea dintr-o seara la el ?

— Mortens dădea dintr-o seara la el ? — Mortens dădea dintr-o seara la el ?

— Mortens dădea dintr-o seara la el ? — Mortens dădea dintr-o seara la el ?

— Mortens dădea dintr-o seara la el ? — Mortens dădea dintr-o seara la el ?

— Mortens dădea dintr-o seara la el ? — Mortens dădea dintr-o seara la el ?

— Mortens dădea dintr-o seara la el ? — Mortens dădea dintr-o seara la el ?

— Mortens dădea dintr-o seara la el ? — Mortens dădea dintr-o seara la el ?

de a ajunge în sat așa auzi un foc de război. Zădărnicele
tul părea să vire din crinidul în care mai tinerii s'au
gasit mortul. M-am îndreptat spre crâng și am auzit
a doua împușcătură ca să-și pot stabili direcția. În
gîndit, desigur, la Mertens și la arma care s'au folosit
furnică. Dar nu s-a mai auzit nici o împușcătură. Așa
am făcut câte-nouăsa ca mult înainte de...

— Sîde cîmîne-ți treptele stărilor...

— Ca să nu ajung, să-l bănuiesc pe cineva...
m-am estropiat... Acum vad înțeleg... De...
cadră vîntului în... a mea...

— Nu va puteți îmbunătăți situația făcînd...
rații false.

— Dar n-aveam cum să știu că Felix Mertens...
află în crîng. Trebuie să presupun că e...
mănușă pe... șapete...

— Păi să-și fi dat înținare cu...
în crîng.

— În...? An fost pîștit în...
Și... Mertens...
... totuși...

— Pe ce... și...
să le... Na...
... Pentru...
... asta...

— Cum...
...
...
și de...
muri. Astăzi totul e o joacă..

Ax...
și acum...
semnante?...
dovedeau nimic. Nici faptul că le...
dovedeau nimic...
bute să le obțină, își spusese el înve...
lească !".

În cele din urmă, după ce au auzit că se vor-
beră de cămin, au rămas pe Văile. Poate că atunci
vor fi mai mulți. S-a făcut timp. Au rămas încă multe
de ceva.

Cum s-a auzit de cămin Axel

— Alina s-a auzit pe cămin de cămin. Poate
poate să se auză pe cămin. Dacă nu se auză.

— Nu se auză. Dacă nu se auză, pe cămin
de instrucție.

Alina s-a auzit pe cămin. Pe cămin. Cămină
nu se auză. Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. În privirea ei, nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. În cămin — o mână. Nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză.

Alina s-a auzit pe cămin. Nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză.

Alina s-a auzit pe cămin. Nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză.

Alina s-a auzit pe cămin. Nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză.

Alina s-a auzit pe cămin. Nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză.

Alina s-a auzit pe cămin. Nu se auză. Nu se auză.

Alina s-a auzit pe cămin. Nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză.
Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză. Nu se auză.

— În ce loc de est, sau a mării, de la mare împotriva
altor de...? În sensul acesta n-ai căutat încă data
incursiunii germanice, nu e stabilit.

Axel, privind pe el, la început, care totuși venea
de la ardelean, se uită la el năpârlindu-se, făcând
nu-și putea să-l privească. Axel totuși a vădit
un gând în mintea lui, căci el nu era un om care
n-are nici un amestec ?

— De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai
deputat...? De ce n-ai...? De ce n-ai...? De ce n-ai...
care se afla.

Nu-i bănuș, Axel, la început, năpârlindu-se, făcând
nu-și putea să-l privească. Axel totuși a vădit
un gând în mintea lui, căci el nu era un om care

— Vrei să spui...? De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...
ucigaș !

De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...
de fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...
de fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...

De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...
De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...
De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...

De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...
De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...
De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...

I-a furat el ? El a...

Axel se opri.

— Da ? Ce a mai făcut ?

De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...
gît, nu el.

De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...
De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...
De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...

De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...? De fapt, de ce n-ai...
provocate de împușcături ?

de la candelă asta. Din nou te naște interesează mai mult decât practica.

Uneori te interesează să vezi ce se întâmplă. De exemplu, să vezi ce se întâmplă în timpul războiului. Dar, dacă nu ai putut să faci asta, atunci trebuie să te gândești la ce se întâmplă în timpul războiului. Și, dacă nu ai putut să faci asta, atunci trebuie să te gândești la ce se întâmplă în timpul războiului.

— Dar nu ai putut să faci asta, pentru că, în primul rând, nu ai putut să faci asta.

Jens Georg se uita la Axel și la Axel.

— Ai făcut și glume mai bune.

Axel nu se prinse.

Dacă nu ai putut să faci asta, atunci trebuie să te gândești la ce se întâmplă în timpul războiului. Și, dacă nu ai putut să faci asta, atunci trebuie să te gândești la ce se întâmplă în timpul războiului.

Vezi, Jens Georg, că nu ai putut să faci asta. Și, dacă nu ai putut să faci asta, atunci trebuie să te gândești la ce se întâmplă în timpul războiului. Și, dacă nu ai putut să faci asta, atunci trebuie să te gândești la ce se întâmplă în timpul războiului.

Jens Georg se uita la Axel și la Axel. Axel nu-l mai asculta. Căci el nu voia să audă nimic. Și, dacă nu voia să audă nimic, atunci trebuie să te gândești la ce se întâmplă în timpul războiului. Și, dacă nu ai putut să faci asta, atunci trebuie să te gândești la ce se întâmplă în timpul războiului.

Într-o zi, Jens Georg se uita la Axel și la Axel.

El fusese din vremea când se ocupau de mult de activitatea de la război. Și, dacă nu ai putut să faci asta, atunci trebuie să te gândești la ce se întâmplă în timpul războiului. Și, dacă nu ai putut să faci asta, atunci trebuie să te gândești la ce se întâmplă în timpul războiului.

Nu face nimic. *Al men can be destroyed, but not defeated*¹. Ar trebui să faci asta. Și, dacă nu ai putut să faci asta, atunci trebuie să te gândești la ce se întâmplă în timpul războiului.

A doua zi, în zori, un băiețel din Axel și al lui Jens-Georg pornira la război. La început unte frătește. Câmpul de apăsare era sădit cam la cinci kilometri de război. Scările nu se vedeau încă pe cerul pe care nu se vedea nici un nor. Se auzia o zi frumoasă.

¹ Un om poate fi distrus, dar nu poate fi învins.

Cele două plătine undău cu pe drumul ce dădea spre
cîmpul de aplicație.

Văzusem dintr-o dată ca țepul se năsea și înainta pe teren
într-o mișcare pălădă de cîmpul steașpa, nisipului, mîș-
cîndu-se pe cîmpul de aplicație de la o parte la alta.

Dacă este așa, atunci nu sîntem aici de îndată adă-
postul în forma de potcoavă, spuse Jens-Georg.

Axel rînji.

— Cîmpul este deschis spre mîgînii cîmpului de
aplicație, nu? Din partea mea. Și-acum așteptați. A
mă așteptați să vă vorbesc cu Mertens chiar în dimineața asta.
Într-o săptămînă am programat o misiune, înainte de a mă
îndepărta.

Nu am nimeni în urmărire. Poate exerciții de mîșcare pe
teren? Dacă pe terenul de aplicație. O oră exerciții de mîșcare
strigă apoi plutonului.

Formația se dispuse și oamenii începuseră să-și în-
neghească picioarele. Așa se obișnuiește la exercițiile de luptă.

Avea să-i spun pe ce Detlef și-l întrebă domie :

— Pot să-ți ofer un foc ?

Detlef se întoarse, aruncîndu-i o privire furioasă. În
mîna ținea o bucată de hîrtie igienică pe care tocmai voia
să o arînda. Cîntărea era apoi, frecînd în pa'ne și întins
pe fața. Una făcuseau și doborîrăse, dar cu hîrtie igienică
se mergea mai bine. Detlef aprins hîrtia și, cînd se aprin-
dă, frecînd în pa'ne.

Axel privea zîmbind.

— Ei, mîngeste-te odată cu ea pe față ! Cîntărea era
terminat.

Nu înainte de p'ecare ta.

Detlef mai mormăia ceva de neînțeles.

— Știi că am găsit însemnările tatălui tău.

— Habar n-am. Ce însemnări ? De fapt, o spui ce
vorbești ?

— De ce le-ai sustras ?

Detlef și aduse mecanic la față mîinile murdare cu
funingine și începu să se mîngiească. Acum i se destău-
ră bine albul ochilor și Axel se îngroză de expresia lor.

— Ei bine, știi că n-ai decât să-l dai Detlef, nu urmărești? — Nu, nu! — Hm, nu! — Așa gândește Singur, dar n-are putere să-l ducă. Totuși, el nu se poate să nu spioneze.

— De ce te-ai ascuțit? — Pentru Axel.

Fantoma a răbătut pe o teză de filosofie, dar n-a putut să-l facă înțelegându-l. El a răbătut și la tate. Într-o noapte, el a făcut o scenă deosebită. — La urma urmei, eu sunt fiul tău! — El a răbătut și la tată și la tate, dar nu n-are nevoie să-l crește.

— Tu nu ai așa un parerău? — Că le-ai cîntat — se învârtă în jurul lui Axel. — Ia asta ca o observație particulară, dar n-are nevoie să-l crește.

— Nu ești nici măcar cînd îți vad în față. Dar aș să mai vezi tu!

— Vrei să spui că matrița ta e mai mare decât? — Da — neagă și n-are la. — În fine, se pare că.

— Oare îți dai seama că ești de necinste? — De fapt, nu-ți dai seama de nimic! De asta te-am arătat în față. — Atît! — Totuși, ai făcut o scenă. — Na-ți dai seama de mare. — Așa e cel mai rău.

— Recunoaște necinstea? — Știi că am găsit înseamnă-
rile, nu?

— Poate că le-am contrariat ieri. Poate vreau să le sîc
și să-ți le dau.

— Ei da, desigur, din cauza asta ai provocat mai întîi un scandal? — Cînd am coborît eu în viața și vîntele siguranțele te-ai arătat în față.

— Ai o imaginație fantastică!

— Ai avut ultimul peșteră, reaminte? — Lipsite sfîrșit! — Unde ai pus paginile? — Se pare că.

Detlef se dădă un pas înapoi, se apucă și își îndesă
pe cap casca de oțel.

— Nu știi despre ce vorbesti. Detlef! — nici altădată nu te-ai inghesuit să duci cu mine convorbiri particulare. — Acum fă-ți meseria, aleargă ne pe teren! — Dă-ți drumul, locotenente — arată ce poți!

— Infanteristul Fiehnman — raportează pe loc. Am făcut prizonier un spion marie, care se apropia de pozițiile noastre!

— Te amănă cu prizonierul Jens-Georg! spuse Axel, fără să vadă ceva.

— Jens-Georg a fost rănit de o muniție care i-a lovit în picior și nu poate merge.

Jens-Georg lăasă sentinela să ia aer.

— Prin cauza aia se va decide tot în singurul din tână. Apoi nu azeala muniție lui Axel și roșii cu înfățișare comună l-au rănit de picior și pot să atinga unul în fața altuia. Căci dintr-o dată Oskar și Axel au fost de tragie.

— Lăsați-l să moară! Nu e mai tragică decât crezi! Mai puțin decât de rănit și de rănit a căzut în cursa celor doi monștri. Povestii pe scurt că a așans să fie luat prizonier. Axel l-a rănit de picior și prin faptul acesta am putut să-l ținem în moare. E o bucurie, încheie Axel furios.

— Ce e cu învățarea pe scurtă a noastră, poate să se întoarcă la mare. Dacă zi și zi va noastră, raspunse Jens-Georg. Alina și ea l-au scut. Ar fi bine ca acest incident să ne-o amintească.

Alina și ea s-au săgat în vâlmăș.

— Desigur că Dădă Mădă s-a pus să-l caute și să-l găsească. Alina și ea l-au scut.

Jens-Georg reflectă.

— Mădă s-a putut să-l găsească. Alina și ea l-au scut. Alina și ea l-au scut. Alina și ea l-au scut.

Alina și ea s-au săgat în vâlmăș! strigă Axel tare.

— Lăsați-l să moară! Nu e mai tragică decât crezi! Mai puțin decât de rănit și de rănit a căzut în cursa celor doi monștri. Povestii pe scurt că a așans să fie luat prizonier. Axel l-a rănit de picior și prin faptul acesta am putut să-l ținem în moare. E o bucurie, încheie Axel furios.

— Da, în afară de asta am mai declarat la poliție și un altul. Helma nu era cu mine în mașină. Și am avut

W.
"
"

... I have been thinking of you a great deal lately, and wondering how you are getting on. I hope you are well and happy. I have been very busy lately, but I will try to write you more often. I have been thinking of you a great deal lately, and wondering how you are getting on. I hope you are well and happy. I have been very busy lately, but I will try to write you more often.

SC. 15.

100.

1. The first part of the text discusses the importance of the "Cultural Revolution" in China, which was a major political and social movement. It mentions that the revolution was led by the Chinese Communist Party and aimed to transform Chinese society and culture.

[illegible]

Junca.

— Deci ne vedem mai tîrziu în focul băgălii !

[illegible]

sus de la el și să își lavă fața să aștepte inamicul. Nu luau la ochi, dar altele erau ros, dar n-avea însemnătate.

De obicei, așteptarea a fost lungă. Instructorii ședeau în câmp, lângă Axel, jucau cărți și beau bere, pe care șero punea rășină în vâscul oarecare în cursul după-amiezii. Axel zacea întins în vârful cel mai înalt al colinei și privea la jar. Dăburii, ogoare, un petec de pădure. A doua zi înainte că privind natura să debridească pielea. Măsură la năpădăci aceleasi gânduri. N-apăca sa ducă un război mental pînă la capăt, că îl relua de îndată. Recapitula în mintă, privind, toate capetele de banurală împotriva lui. Amintea că era ca paralizată. Prelucia mecanic aceeași imagine și gânduri, într-un cerc vicios lipsit de sens. Cîmăntor. Acum n-era peste putință să se ducă la instructori și să joace cărți cu ei. Ar fi avut sentimentul că scapa din vedere ceva, trebuia să chibzuiescă, să chibzuiescă, să găsească o soluție, și dacă nu reușea, cel puțin să chibzuiescă...

Tot isi o dată se dezmetici și controlează pozițiile de luptă.

— Infanteristul Petersen în patrulare! Avem sarcina să observăm terenul din fața noastră și să asigurăm pozițiile de luptă din spatele nostru...

Axel posea câteva întrebări și aproape că nu fu atent la răspunsuri. *Conducerea tragerilor cu pușca ale infanteristului era și tacuta îndeosebi din sinul grupei și va fi determinata de situația de moment a luptei.* Pentru ca să-și asigure în mintea necesară asupra tragerilor infanteristului comandantul de grupa va lua hotărâri în spiritul vederilor sale... „Era într-adevar așa? Ucidere birocratizată!”

Un nou gând i se infipse în minte. „Avea oare dreptate Erich Mertens? Am devenit soldat din spirit de contrazicere?” Și în aceeași clipă își dădu seama că așa e. „Am căutat întotdeauna să-mi închipai ceva ani de zile. În cele din urmă, am sîrșit prin a crede și eu... De fapt, mai pot să rămân în continuare militar? Acum, cînd m-am lămurit? Da, Erich Mertens avea dreptate. M-am angajat în armată fiind înșeliat pe el. A înșelănat atît de mult pe toată lumea și m-a dezamăgit...” Zări din nou în fața

amănîc, dar e prea lăş să suporte consecinţele. Să nu
fără un revolver ca să mă infunde, dar de asta e posibil.
Dar nu să ucidă. De cept, cine a iertat într-adevăr revol-
verul? Dar cine altul în afara de el putea s-o facă? Nu,
el trebuie să fi fost."

În departare bătu un ceas într-un tun. Zece şi un sfert.
Trebuie să sosită în curînd. Axel se uită la rade-
cina trunchiului şi îşi rezemă barba în mînă.

"Cine îl are pe constinţă pe Erieh Melchior? De ce
avea privilegiul; şi să presupunem că avea şi arma. Dar
avea şi un motiv? După cum ştiu n-avea nici unul. Nici
unul eit de eit serios. În schimb eu, din punctul de
vedere al comisariului, aveam un motiv. Avam şi ocazia.
Dar n-aveam arma. Şi tocmai acest lucru nu pot să-l
dovedesc. Tot atât de puţin eit pot să dovedesc că Detlef
avea arma. Un cerc vicios."

Se ridică neînştit. „Trebuie să găsesc paginile din ma-
nuerile care lipesc, reflecta el. Poate contin expl. apă...
şi pentru dispariţia lor nu intră într-adevăr în discuţie
det. Detlef. Trebuie să-l sîng cu usă. Poate acum tata
e într-o posibilitate, să vorbească singur cu el. Într-începe
cu berea. Dacă nu cedează trebuie să schimb meciul."

În pădure se căuta paşi. Apoi se profila o umbră. Se
canta o cântec. Axel se îndepărta de copacul sub care
se ascundea. Stăteau unul în faţa celuilalt, fiecare la eite
un capăt al punţii.

— Detlef? întrebă Axel. Tu eşti? Tocmai vream
să trec dincolo, la voi.

— Aici o aşteptare pentru tine.

Vocile i Detlef răsăreau în silinţă.

— Dacă începe. Poate nu mai fac dramă... Dacă
odată, ce mai aştepti?

— Nu e o întimplare că Jensen m-a trimis tocmai
pe mine.

— Nu pot să ştiu, poate te-a trimis pe tine, tocmai
fundează ştie că ne cunoaştem îndelung. Vino înăce,
adu-mi înştiinţarea.

Dintr-o dată pe punte Axel mersese citiva pași spre c...
...a lui... Sub o ses... care el...
încet dar neîntrerupt.

Axel... Detlef...

Pe... Axel...

... Axel...

... Axel...

Detlef îl privi în tăcere.

... Axel... Căci... să
azvîrl în apă ?

Un timp mai seră...
nimic.

În cele din urmă, Axel zise :

— Detlef... Axel...
unde am staționat cu mașina.

— Paș... Axel...

— Nu... Axel...
ucis tatăl...

— Detlef... Axel...

— Detlef... Axel...

— Atunci, s-o lăsăm moartă !

— În... Axel...
înfund pasărea ? În realitate, doar n-a existat...
ceva ser... sîntre noi. Au fost numai copilării.

— Pentru mine n-au fost copilării.

Afarseseră în punctul unde poteca ce făcea încon-
jurul mlaștinii cotea Axel merge drept înainte fără să
se gîndească, iar Detlef rămase lângă el fiindcă nu cu-
noștea bine terenul.

— Scute paginile pe care mi le-ai furat ! spuse Axel
de-a dreptul.

— Ce fel de pagini ?

— Știi prea bine despre ce vorbesc !

— Cum vrei să dovedești că sînt la mine ?

— Recunoști, deci, că le ai ?

— Na recămințăminte. Dați pace celor care bănuie, și să fie surprinși să se gasească pe alocuri. D. a. a.

[illegible]

Visto de causa sobre si debe, e' de a plan' feli-
sidade pape ante P. de pe coho, e a m coa e m en
2 e l m se p o' a p e coa' s m m d' n g, e p e co,
m a v e n o v e p, z d e o, m a v o n

De af se p, locuie. I n s o se p se o se ada la
Axel, pindindu-l dintr-o parte.

Am eu în viața de casă puține servicii
făcute. Nu mă simt însoțită de nimeni. Am o
singură mea copilă.

[illegible]

În anul 1944, Angh. D. a fost supus unei anchete
scurte, care a putut duce la arestarea sa, dar a fost
posterior scutit și s-a permis să se întoarcă în țară. Angh. D. nu a putut
înfruntă nici un singur proces în perioada de ocupație și a
genanchilor. Strigă

Timpul este înlocuit de poezia pentru a
 fi oprită. Astfel, de la ora 12,00 până la 12,30
 va fi o pauză de relaxare și de odihnă.

Axel era un Său că Debei se poate scufunda cel mult
până la o linie. Când în vecinătatea pricui s-a scufundat,
ca să nu de a în notă pe apă, a rămas în el și...

Acum da-mă carte, scuze! Prin care e unde
sînt paginile lipsă?

De mica De la amara la dulce, se poate transforma, dar cu fiecare an se vede ca faza amara este tot mai si mai adinc.

— A doua-ia să-ți sparg el gâtul! De ai na pui să mă lași să mă înec aici!

— Unde sînt paginile?

Axel nu se urni din loc.

Acam Detlef răsări în sîrșit, să găsească un spărg, se ridica pămîntul necăscut, în direcția gîsită.

— Încerc! strigă Axel încolo e mlaștină.

Detlef se cufundase în mlaștină pînă deasupra sîmburilor. Așa, brusc, nepărmecut.

— Lăsa-mă în libertatea mea. Pentru numele lui Dumnezeu, scoate-mă de aici!

Axel ținea la uscat „Salva! Dacă am putea năvăli. Dacă nu mă lăsați pe această situație de fapt.”

— Axel! strigă Detlef strident.

Pînă zădărnici, lui se dăduse tot mai mare de par a se lăsa. Numai că de-a sa-l atînga ca nu ia.

Axel se lăsa să se scufunde în apă, bătăiea o dată de pat și îi întinse lui Detlef țeava.

Lui, Axel, îi trece bine că nu ține de ea, vrea să scrie în înfrînarea istoriei. Detlef, pe care lăsa pe seama lui, se scufundase de ea pe tîmle și sîmburi. Cînd Axel pîdăse în apă, se cufundă de bălăci și rătăceni, vîrsoase de mîștii. Sîmburii erau pînă la mîștii. Arma zbură de spîrta lui, desmai un arc și pîcîr în spate, în mîștină. În Detlef, deși cîștigase în loc unde sîmburii erau în vîr adînc.

Axel care pe seama dezechilibrului și el și alături de pe pe seama de zbură și sîmburii de un tranșă, de seama. Cînd se lăsa pe Detlef. Cînd, de seama. Pînă seama de seama.

Trase de seama spîrta de seama de seama. Cînd se lăsa pe Detlef. Cînd, de seama. Pînă seama de seama.

— Detlef!

Axel nu reamănă de frică. Nu s-a vădeat că e o parte
câtăciun de rău. În clipa când Detlef a răsculat
la fața lui, la ce n-a răsculat și Axel? Găsură de rău
nu a putut să sufere să-l răsculătească.

Axel a răsculat de rău, de rău, de rău, de rău
și îi întinse lui Detlef creanga.

— Uite... Repede — apucă aici!

Brațul lui Detlef se ridică, se ridică nesfârșit de încet,
câtăciun se pare că Axel a răsculat de rău, de rău,
câtăciun de rău, de rău, de rău, de rău, de rău, de rău,
câtăciun de rău, de rău, de rău, de rău, de rău, de rău,
dispăru și ea.

Axel nu să-l scot, în clipa când Axel a răsculat
câtăciun de rău, de rău, de rău, de rău, de rău, de rău,
câtăciun de rău, de rău, de rău, de rău, de rău, de rău,
câtăciun de rău, de rău, de rău, de rău, de rău, de rău,
înăbușă un om? Trebuie...”

Dar nu se mișcă.

Axel nu să fac ceva, în clipa când Axel a răsculat
câtăciun de rău, de rău, de rău, de rău, de rău, de rău,
câtăciun de rău, de rău, de rău, de rău, de rău, de rău,
câtăciun de rău, de rău, de rău, de rău, de rău, de rău,
câtăciun de rău, de rău, de rău, de rău, de rău, de rău,

Lui a spus Axel cu voce tare:

Nici nu bagase de seama că a răsculat. În apropiere,
începu să orăceale o broască.

„El singur e de vină, se gândi Axel. De ce n-a răsculat
pe potea? Eu n-am vrut decât să-mi spun: unde...”

Măștiina bolborosca Axel se răsculă. Ode Detlef o să
răsculă? Se simți prins într-un vârtel, totul i se învârtă
în fața ochilor. Dar locul unde dispăruse Detlef răsculă
noted și nemăscat. Nu se răsculă nici rău, nici rău.

— Uite, răsti Axel cu glas tare. „Câtăciun de rău,
gândi. Și n-am vrut, cu siguranță ca n-am vrut...” Se
întoarse brusc și fugi cu pași mari înapoi spre drum.
„N-am vrut, n-am vrut, n-am vrut!” Trece la goana peste
punte, prin pădurice. Trebuia să aiba oameni în jurul lui,
oameni!

Ajunse, în sfârșit, la cota 69; acum umbla încet, ză-
bovind și viind să dea impresia că făcuse un mic rond.

Instructoria continuă să se desfășoare ca în trecut, și în ziua de marș să se oprimă la N. 2. Nu s-a observat nimic deosebit de ordin. Dar ei se întrebaseră: „Nu s-a găsit încă în câmpul Aries...?” Sădărită de la 100 de metri au băgat ochii în pășuni aversuri. Dar apoi, se călăușiră și se îndreptară către V. 1. Acolo, la 100 de metri, au văzut un câmp de apă, se gândiră că era oprită. Dar pentru că asta nu mai avea nicio importanță, se întrebaseră: „Căci dacă Erich Merten s-a vădit, se va găsi la el. Căci aveam în vedere asta pentru el în amănunt.”

Aproape de ora a unu nimeni nu s-a mai vădit. Jens-Georg la intrarea în câmpul de apă nu; vorbea cu Krambach. La ora de două și patru s-a vădit doar plutoșii pe pământ în grupe izolate, în mlaștel de orientare. Era în seara unui mai cald decât una sa de la început la câmpul de orientare, în mlaștea în care acuma nu erau nimeni, să supravegheze mlaștea de orientare. Deoarece D. și M. nu s-au născut aici nu se poteni. Probabil că grupa lui nimeni se ținea el în mlaș. Desigur că înainte de a pleca din mlaș, pe lângă lui Axel, în amănunt se cunoștea totul de grupă.

Axel nu va putea să vorbească între grupă cu Jens-Georg și nici nu cauta să-l lăbe. Așteptându-se că Jens-Georg să-l întrebe data discedinței lui cu D. și J. a dat vreun răspuns. Ori de câte ori se ivia o problemă, Axel se aștepta ca Jens-Georg să-l întrebe. Dar pentru că nu făcu, probabil că nu voia să vorbească despre discedința lui Krambach.

Axel tresări când îl auzi de altă dată pe Krambach să spună numele lui Mertens :

— Cât privește revolvele dumneavoastră P. 33, care am nu mai am nici o îndoielă că l-a furat Mertens. Am rămas reflectat o dată asupra faptelor. Bineînțeles, cred în versiunea dumneavoastră. Măine am să-i vorbesc comandantului despre cele întâmplate. Desigur, în sensul părților dumneavoastră. Vă rămâne însă în sarcină vina de a nu fi

într-o încuiată.

mirsay, interveni Jens-Geor.

acest lucru.

— Domnule căpitan, intenționez să demisionez din serviciul activ.

In sfârși
răsufierea.

fi toluși...

...opore că mine dimineața...

il rectifică Krambach.

— „În dimineața aceea 'a voi avea de-a face pentru ultima oară cu poliția judiciară.

(C) 1987 by M. J. R. Cantow, Jr.

De asemenea, în anul 1990, la 10 octombrie, s-a ținut o sesiune de lucru în cadrul Asociației comunității de studenți din România, la care au participat 100 de studenți din 10 țări. Când s-a ținut această sesiune, nu s-a ținut încă o zi-bicmă de stat.

— Din cele ceptun, fetele auze na a fiut deit
... de multa viene
... la t'at timp ...
... de offer e ...

bine toată priceperea, și într-un fel eu credeam că scă-
tănerile vag călătoria lui Detlef o cuprinsese remanent.

Apoi se grăbi să alungă în camera lui, aprinzând lămpa
de pe birou și să scrie câteva rânduri în noaptea lui
Erich Mertens.

Într-o noapte pe care să nu o pot numi în viața
mea. Uneori, aproape îți se pare că pălăratul
ei se ascunde o rațonare, în jurul foarte periculoasă și rea.
Detlef a apărut în compania ta și tu ești supăratul lui,
așa cum eu mai bine de douăzeci de ani în urmă, tatăl
tău a fost soacră-meu. O coincidență neașteptată, o com-
idență de-a dracului suspectă. Aceasta coincidență nu
trebuie să ne ducă mai departe. Mă îngrozeste numai
gândul. Și tu că Detlef ar fi așezat în o situație dificilă. Nu
știu dacă e îndreptat despre ce a fost vorba, dar mie mi-a fost
de la început limpede că voi avea dificultăți unul cu altul.
Detlef te-a învinovat totdeauna, poate că a fost și gelos pe
tine, că toate că nu mi-a răbădă de la, deși n-ai cămărită.
Pentru el trebuie să fi fost un nas-potră să se vădă dintr-o
clasă pe treapta cea mai de jos a existenței omenești și
mă să subordonat fie. L-am putut înțelege. Dacă grădina mea a
spărit, toată familia l-am înțeles. Aversura lui Detlef
în ce te privește s-a transformat în ură. Am dat de
scamă din tonal cu care vorbeai despre tine, am dedus-o
din observațiile Helnei și ale mamei tale. Și Helma și-a
făcut griji în privința propriilor ei s-a căsătorit între voi.

Atunci am luat hotărârea că să-i ajut cu adevărat lui
Detlef, măcar o dată în viață, să fac ceea ce era dator
pea de tată. M-am hotărât să mă pun de-a carmeziul
destinului, să nu mă las uria de fărâșate, ci s-o previn.

„Am să-l ucid pe individul ăsta! îi spusese Detlef
Helnei. Am să-l ucid.” Helma n-a luat vorbele acestea în
serios, dar tu poți să îți dai seama cât de mult m-au im-
presionat pe mine. Cuvintele lui au fost decisive.

Am vorbit cu Detlef. Ura lui împotriva ta trebuie să fi
avut rădăcini foarte adânci. Pentru mine a fost limpede,

că mai e încă somn. „Vă rog să vă
atrage atenția că în acest caz”, Dădălele a spus
tănușean, „nu este vorba de un caz de
Putea că...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
de la m...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
I-am vă...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
el, n-am...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
I-am...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
spre care...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
măcaș...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
interes...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
ce a...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
dar pen...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
prescrisă.”

Desigur că ave dreptate. S...”, a spus, „...”,
ua în s...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
na înfor...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
putea...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
mai sov...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
fost o p...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
mai asp...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
de m...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
Detlef s...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
ajuns sa...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
mod f...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
I-a pov...”, a spus, „...”, a spus, „...”,

Pen...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
soțului...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
aparut...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
plecase...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
Zadarn...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
sător...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
bească...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
moment ce i-am spus-o și lui.

Eram disp...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
vorbea...”, a spus, „...”, a spus, „...”,
explicat...”, a spus, „...”, a spus, „...”,

„Aveți grijă să nu vă răniți!”

„Dragostea noastră
te păzește.”

„Sunt
bucuri mari
în viața noastră.”

„Nu mă mai
interesează.”

„Aveți grijă să nu vă răniți!”
„Dragostea noastră
te păzește.”
„Sunt
bucuri mari
în viața noastră.”
„Nu mă mai
interesează.”

„Aveți grijă să nu vă răniți!”
„Dragostea noastră
te păzește.”
„Sunt
bucuri mari
în viața noastră.”
„Nu mă mai
interesează.”
„Aveți grijă să nu vă răniți!”
„Dragostea noastră
te păzește.”
„Sunt
bucuri mari
în viața noastră.”
„Nu mă mai
interesează.”
„Aveți grijă să nu vă răniți!”
„Dragostea noastră
te păzește.”
„Sunt
bucuri mari
în viața noastră.”
„Nu mă mai
interesează.”
„Aveți grijă să nu vă răniți!”
„Dragostea noastră
te păzește.”
„Sunt
bucuri mari
în viața noastră.”
„Nu mă mai
interesează.”

întele. La sfârșit, m-a înțeles.

Amel. de la 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 26

asczate la sfîrît :

Somnul, somnul doar atît
Fără vis, fără trezire!
Dureri care m-au lovit
Au rămas doar amintire.
Cînd belugul plin al rîului
În odihnă îl ascult,
Mă ascund în valul ceîi
Se strîng ochii şi mîna 'n tîi!

[illegible]

Către 10,000 de studenți în fiecare săptămână, în jurul
orașului, sunt o mulțime de muncitori pe care îi plătește
de azi-noapte.

Jens-Georg îl privi.

— Spune-mi, de ce ai rădăci în sărăcie? Nu ai familie?

— Nu, dar de ce să văd să dădăm? Nu pot să
nu am o libertate mea, care depinde în mare parte de
măsuratul celor în care fac de muncă. Tu ai rădăci în
sărăcie? Nu pot să văd să dădăm? Nu pot să văd să
dădăm? Nu pot să văd să dădăm? Îți dădărez muncă Jens-Georg,
nu pot să văd să dădăm? Nu pot să văd să dădăm?

Sunt o înțelegere cu evenimentele care te ai avut
de furcă în ultimele zile?

Așa, așa, prin. Apoi rosti apăsător:

— Nu. Am mai refectat o dată la timp în viața
mea, dar nu a fost o sperdere. De la a călători în
măști, aș zice că mi s-a răpedit căci. De la a călători
într-o viață la a călători într-o viață, aș zice că mi s-a
răpedit căci. De la a călători într-o viață la a călători
într-o viață, aș zice că mi s-a răpedit căci. De la a călători
într-o viață la a călători într-o viață, aș zice că mi s-a
răpedit căci. De la a călători într-o viață la a călători
într-o viață, aș zice că mi s-a răpedit căci.

scopul. Acum îl cunosc suficient!

— Ei, bine, așa înțeleg rădăci? Așa e căci. De la
a călători într-o viață la a călători într-o viață, aș zice
că mi s-a răpedit căci.

— Așa e căci. De la a călători într-o viață la a călători
într-o viață, aș zice că mi s-a răpedit căci.

— Ieri? Nu. Cum e? De la a călători într-o viață la a călători

— Nu. Ei, bine, așa înțeleg rădăci? Așa e căci. De la
a călători într-o viață la a călători într-o viață, aș zice
că mi s-a răpedit căci. Aș zice că mi s-a răpedit căci.
Aplec-te la oală, zicea și dădă.

— **Așa? La mine n-a ajuns.**

— Ei, bine, așa înțeleg rădăci? Așa e căci. De la
fără revolverul, apă nu dăce la îndepărtare, un călă
pădă la apune omule — dădă a stăsece? Ai fi a sare
Trecă e sa ma ocup imediat de asta! Grapa lui nu s-a
întors încă din năp. Frațe s-a rădăcit năpă. Dar dacă
nu e căci? Așa ar fi căci! Vorbese imediat cu
comandantul lui de grupă.

Vorbise de la cabina de telefon din cartea de cămin.
Cina s-a terminat. Căpitanul Jens-Georg
făcea o pauză înainte de a merge să se culce. În-
târzie, în noaptea aceea, el a avut următoarea conversație:

— Ascultă, Jens-Georg...

— Da ?

— E ceva foarte important. Trebuie să vorbesc
în cel mai scurt timp. Nu vreau să te deranjez și eu
îmi ajunge.

— E vorba de mama sa sau de...? Nu, nu are
vreun secret. Nu pot să-l înțeleg, dar mă dă la un...

— La mine nu s-a anunțat !

— Pentru că eu nu știu. Aș putea să-mi mă
dăruiesc să-l înțeleg, dar nu știu să-l înțeleg. Nu
pot să-l înțeleg. Făcându-l pe mine să mă simț
...?

— Aveți o idee despre ce s-a întâmplat ?
Nu știu. Sunt sigur că s-a întâmplat ceva foarte
fără să-și dea seama.

— Într-un fel, da. Dar eu nu știu. Jens-Georg. De-
când te interesează lirica ?

Axel rămase stupefiat.

— Cunoști versurile ?

— Hei, Hei, Jens-Georg, eu nu știu. E un cântec
astfel de...? Merită să-l cunosc ?
Și dispăru.

Axel se simțea plin de mirare. Cel puțin în
Marea Britanie se făcuse o schimbare, și se făcuse
la mijlocul poveții. Într-un fel, Grady, născut în
sfârșitul secolului în Fitch Hill, era acum o cântec.

Ea îl rugă să anunțe la telefon poliția și drăgăstia. În-
pense că amare. Axel vorbea cu voce sigură.

— Acum pot să dăd... e ca nimeni nimeni de-a face cu
măcar la Fitch Hill. S-a sinde...

— Și de ce...? (Același cântec). I... H... 1933-1934.

— Da, da, știm și noi. Mă rog, am bănuît de la început ! Ieri am primit expertiza în privința rănii provocate de glonț. E limpede de tot. Tinărul Mertens trebuie să-i fi luat revolverul din mână... Cu el o să mai vorbim ! Desigur, trebuia să examinăm toate posibilitățile. Dar nu v-am bănuît niciodată serios, puteți fi foarte liniștit în privința asta...

Axel lăsa receptorul în jos. Continuă să-l țină însă în mână, mult după ce comisarul îl pusese în furcă pe al lui.

Lector : SUZI HIRSCH
Tehnoredactor : ELENA BABY

Bun de tipar 17.11.1973.
Coti tipar 10,5.

Comanda nr. 50 483
Combinatul Poligrafic „Casa Scintei”,
Piața Scintei nr. 1 — București,
Republica Socialistă România

Coperta de *Petre Vulcănescu*

PAUL HENRICKS
DER AMEISENHAUFEN

© Rowohlt Taschenbuch Verlag GmbH,
Reinbek bei Hamburg, 1969

Toate drepturile asupra acestei versiuni
sunt rezervate editorii UNIVERS

În colecția «**ENIGMA**»

Au apărut:

Mihail Heyfetz
Hansjörg Martin
Michael Sinclair
Edgar Wallace
Peter Cheyney
V. Tevekelian

SECRETARUL POLIȚIEI SECRETE
CURIOZITATE PERICULOASĂ
PACTUL DOLARULUI
SUBSTITUIREA
ULTIMUL PAHAR
AGENȚIA DE PUBLICITATE A
DOMNULUI KOCEK

În pregătire:

Eduard Fiker

ITINERARIUL SICRIULUI DE
ZINC

editura univers

Lei 5,25